

रणोयान् महतो महोयानात्मास्य जन्तोर्विहितोयुहा-
याम् । तेजोमयं पश्यति वीतशोकोधातः प्रसादान्महिमा-
नमात्मनः । बाहुद्वेष्टमोऽन्वानां प्रत्यक्षो नैव जायते । अ-
ज्ञानपटसंवेतैरिन्द्रियैर्विषयेषुभिः । एष वै पुरुषोविष्णु-
र्व्यक्ताव्यक्तः सनातनः । एष धाता विधाता च पुराणानि-
ष्कलः शिवः । वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं त-
मसः परस्तात् । मन्त्रैर्विदित्वा न बिभेति दृष्ट्योर्नान्यः
पन्था विद्यतेऽस्यायनाय । पृथिव्यापस्तथा तेजोवायुराका-
शमेव च । पञ्चभानि विजानीयान्महाभूतानि पण्डितः ।
चक्षुः श्रोत्रं स्पर्शनञ्च रसना घ्राणमेव च । बुद्धीन्द्रियाणि
जानीयात् पञ्चभानि शरीरेके । शब्दोरूपं तथा स्पर्शो-
रसोगन्धस्तथैव च । इन्द्रियस्यान् विजानीयात् पञ्चैव
विषयान् बुधः । हस्तौ पादावुपस्थश्च सुखं पायुस्तथैव
च । कर्म्मोन्द्रियाणि पञ्चैव नित्यं सन्ति शरीरेके । मनो-
बुद्धिस्तथैवात्मा व्यक्ताव्यक्तं तथैव च । इन्द्रियेभ्यः परा-
शीलं चत्वारि प्रवराणि च । तथात्मानं तद्वृत्तीतं पुरुषं
पञ्चविंशकम् । तन्तु ज्ञात्वा विमुच्यन्ते ये जनाः साधुष्ट-
प्तयः । इदन्तु परमं शुद्धमेतद्वरमुत्तमम् । अशब्दमर-
सस्पर्शमरूपं गन्धमर्जितम् । निर्दुःखमसुखं शुद्धं तद्विष्णोः
परमं पदम् । विज्ञानसारधिर्यस्तु मनःप्रमहबन्धनः ।
सोऽध्वनः पारमात्रोति तद्विष्णोः परमं पदम् । आरा-
मयतशोभामः कल्पितस्तु सहस्रधा । तस्यापि शतशोभा-
माज्जीवः स्रज्जडदाहृतः । महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्
पुरुषः परः । पुरुषाच्च परं किञ्चित्त्वा काष्ठा सा परा
मतिः । एष सर्वेषु भूतेषु तिष्ठत्यविरलः सदा । दृश्यते
त्वय्यया बुद्ध्या स्रज्जडदर्शिभिः” । जोवात्मपरमा-
त्मानोरेकतया कचिदोश्चरधर्मेण कचिच्च जीवधर्मेण ध्यान-
मुच्यते । आत्मस्वरूपसङ्गा तस्य ध्यान प्रकारः या० सूत्रौ
उक्तः यथा । “अनन्यविषयं ज्ञत्वा मनोबुद्धिस्ततोन्द्रियम् ।
ध्येय आत्मा स्थितोयोऽसौ हृदये दीपवत् प्रभुः” । “आत्म-
व्यतिरिक्तविषयेभ्यो मनोबुद्धिस्ततोन्द्रियाणि प्रत्याहृत्यात्मै-
कविषयाणि ज्ञत्वात्मा ध्येयः योऽसौ प्रभुर्निर्वातस्यप्रदीपव-
द्देदीपमानो निष्प्रकम्पोऽहृदि तिष्ठति एतदेव तस्य ध्येय-
त्वं यज्जित्तुष्टेर्बहिर्विषयावभासतिरस्कारेणात्मप्रवणता-
नाम शरावसम्पुटनिर्झरप्रभाप्रतानप्रसरस्त्रैव प्रदीपस्यै-
कनिष्ठत्वम्” मिता० ।

आत्मन् पु० अत-मनिष्ण । १ खरूपे, २ यत्ने, ३ देहे, ४ मनसि,
५ बुद्धिस्थे निजे, ६ बुद्धौ, ७ अर्के, ८ वक्त्रौ, ९ वायौ, १० जीवे,

११ ब्रह्मणि च । “आत्मानं चेद्विजानीयदहमस्मीति पुरुष
इति श्रुत्युक्तेः अहंप्रत्ययविषयत्वमात्मनः । अहं प्रत्यय-
विषयत्वे च बह्व्यःवादिविप्रतिपत्तयः शा० भाष्ये दर्शिताः ।
‘देहमात्रं चैतन्यविषयमात्मेति प्राकृताजना लौकायति-
काश्च प्रतिपन्नाः । इन्द्रियाण्येव चेतनान्यात्मेत्यपरे । मन-
इत्यन्ये । विज्ञानमात्रं क्षणिकमित्येके । शून्यमित्यपरे । अस्ति
देहादिव्यतिरिक्तः संसारी कर्त्ता भोक्तृत्वपरे । भोक्तृव-
केवलं न कर्त्तृत्वे । अस्ति तद्व्यतिरिक्त ईश्वरः सर्वज्ञः
सर्वशक्तिरिति केचित् । आत्मा स भोक्तृरित्यपरे । एवं हि
बह्व्योविप्रतिपन्नाः युक्तिवाक्यतदाभाससमान्याः सन्तः” ।
विद्वत्तच्चैतत् विप्रतिपत्तिकारणसामान्यधर्मप्रदर्शनपुरः-
सरं विवरणोपन्यासे माधवाचार्येण “यथा
रज्जुद्वयस्य दण्डसर्पधारादावतुल्यतद्वयेव प्रतीयमा-
नत्वमेव सामान्यम् तथाऽऽत्मनः शरीरेन्द्रियमनोबुद्धिशून्य
कर्त्तृभोक्तृसर्वज्ञब्रह्माख्यपदार्थेषु विप्रतिपत्तिस्त्वयेव अतु-
ल्यतत्वेन प्रतीयमानत्वमेव सामान्यं भविष्यति प्रत्यक्षसिद्धेऽपि
शरीराद्यर्थे प्रयुज्यमानस्यात्मवाचिनोऽहंशब्दस्य गोशब्दवद-
र्थविप्रतिपत्तिरुपपद्यते । गोशब्दस्य हि तत्तत्प्रत्यक्षव्य-
व्याकृतिक्रियायुष्माद्यर्थेषु प्रयुज्यमानस्य जातिरर्थत्वेन
वैदिकैः प्रतिपन्ना, व्यक्तेः सांख्यादिभिः, उभयं वैयाकरणैः,
स्वावयवसंस्थानाख्याकृतिरार्हतादिभिः । त्रितयमपि नै-
वायिकादौ । अथ गोशब्दप्रयोगे जात्यादीनामन्यव्य-
तिरेकनियमात्तदर्थत्वशङ्का । तर्ह्यहंशब्दप्रयोगेऽपि शरी-
रादीनामन्यव्यतिरेकनियमात्तदर्थत्वशङ्कास्तु । तत्र वि-
चारविरहितं प्रत्यक्षमेव प्रमाणमस्ति चेत्तन्मानोऽहमा-
त्मेति प्राकृताः शास्त्रसंस्कारवर्जिता जनाः प्रतिपन्नाः ।
तथा भूतचतुष्टयमात्रतत्त्ववादिनो लौकायतिकाश्च, सहस्रोऽहं
जानीमीति शरीरस्याहंप्रत्ययात्मन्त्वेन ज्ञानान्वयत्वेन
चावगम्यमानत्वात्तदेवात्मेति मन्यन्ते । अन्ये पुनरेवमाहुः
सत्यपि शरीरे चक्षुरादिभिर्विना रूपादिज्ञानाभावादिन्द्रि-
याण्येव चेतनानि । न चेन्द्रियाणां करणतया ज्ञानान्वय-
व्यतिरेकयोरन्यथासिद्धिः । करणत्व कल्पनादुपादान-
त्वकल्पनस्याभ्यर्हितत्वात् । अतः अन्योऽहं काण्योऽहं
मूकोऽहमित्यहं प्रत्ययात्मन्त्वानि चेतनानीन्द्रियाणि प्रत्ये-
कमात्मत्वेनाभ्युपेयानि शरीरे त्वहंप्रत्ययात्मन्त्वत्वं चेतन-
त्वञ्चात्मभूतेन्द्रियाश्रयत्वादन्यथासिद्धम् । नन्वेकस्मिन् श-
रीरे बह्वनामिन्द्रियाणां चेतनत्वं यएवाहं पूर्वं रूपमद्रा-
हं स एवेदानीं शब्दं ग्रहणीमीति प्रत्यभिज्ञा न स्यात् ।